

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/179/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212214459
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212214459.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený Advokátskou kanceláriou HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, proti odporkyňi: L. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. J. XXXX/XX, F., C. republika, o zaplatenie 3.342,82 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 23. septembra 2013 č. k. 8C/78/2013-103, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výroku o lehote na zaplatenie sumy 3 342,82 eura s príslušenstvom ako aj v časti výroku o lehote na zaplatenie náhrady trov konania z r u š u j e a v tejto časti vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno rozsudkom zo dňa 23. 09. 2013 č. k. 8C/78/2013-103 rozhodol o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.342,82 eura, úrok vo výške 17,70 % ročne z istiny 2.863,37 eura od 22. 12. 2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.863,37 eura od 22. 12. 2010 až do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania titulom súdneho poplatku za návrh v sume 200,50 eura a titulom trov právneho zastúpenia sumu 333,02 eura k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb., § 2 písm. b/, § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 24. 07. 2012 domáhal zaviazania odporkyne na zaplatenie sumy 3.342,82 eura spolu s úrokom 17,70 % ročne zo sumy 2.863,37 eura a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne až do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že odporkyňa s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa a.s.) dňa 31. 03. 2006 uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere č. 0212190440, na základe ktorej jej právny predchodca navrhovateľa poskytol úver vo výške 13.394,15 eura (42.000,- Sk) s konečnou splatnosťou dňa 20. 03. 2011. Odporkyňa zaplatila len 9 splátok v celkovej výške 292,50 eura, z dohodnutých 60 mesačných splátok. Od začiatku zmluvného vzťahu do 14. 01. 2009 bol úrok z omeškania 26,40 % ročne, od 15. 01. 2009 bol vo výške 8 % ročne. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 12. 2010 navrhovateľ nadobudol voči odporcom žalovanú pohľadávku. Dňa 20. 06. 2013 odporkyňa oznámila súdu, že má záujem o vyrovnanie jej pohľadávky, ale vzhľadom k tomu, že nemá prostriedky na jednorazové vyplatenie, požiadala o splátkový kalendár s mesačnou splátkou vo výške 2.000,- Kč. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil, že právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi úver vo výške 42.000,- Sk s úrokovou sadzbou 17,70 % ročne a v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami. Mesačné splátky boli vo výške 1.113,- Sk a poplatok za správu úveru 50,- Sk mesačne, splátky boli započítané na istinu, úroky, úroky z omeškania a poplatky. V rámci istiny po platnosti vo výške 2.863,37 eura sú zahrnuté riadne úroky vo výške 1.607,28 eura a poplatky v sume 147,02 eura. Čistá istina úveru (bez úrokov a poplatkov) je vo výške 1.109,07 eura. Riadne úroky vo výške 1.607,28 eura sú od marca 2006 do postúpenia pohľadávky dňa 21. 12. 2010 počítané vo výške 17,30 % ročne. Poplatky vo výške 147,02 eura predstavujú poplatky za vedenie účtu a správu úveru (od marca 2006 do

júna 2006 po 50,- Sk) 6,64 eura, (od júla 2006 do decembra 2008 po 60,- Sk) 59,75 eura, (od januára 2009 do septembra 2010 po 60,- Sk) 41,79 eura, (od októbra 2010 od decembra 2010 po 60,- Sk) 8,97 eura, poplatky za upomienky 29,88 eura. Keďže odporkyňa prestala splácať mesačné splátky porušila podmienky, ako aj zmluvu, a preto súd návrh považoval za dôvodný. Odporkyňa nepopierala nárok navrhovateľa. Súd uviedol, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 01. 04. 2004 predpisom lex specialis, s poukazom na § 879f ods. 3 a 4 OZ. Súd vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom do 31. 03. 2006, § 53 a nasl. OZ v znení účinnom do 31. 12. 2007 a podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2006. V zmysle vyššie uvedeného súd považoval návrh za dôvodný, a to aj s poukazom na uvedenie odporkyne - uznania dlhu, preto nevykonal s poukazom na ust. § 120 ods. 3 OSP ďalšie dokazovanie. O náhrade trov konania rozhodol tak, že ich náhradu priznal úspešnému navrhovateľovi titulom súdneho poplatku za návrh v sume 200,50 eura a titulom právneho zastúpenia 333,02 eura (2 úkony právnej pomoci po 131,13 eura, 2x režijný paušál po 7,63 eura za rok 2012 + 20 % DPH). Súd nepriznal náhradu za právny úkon zástupcu navrhovateľa, ktorým bolo vyjadrenie sa k výzve súdu zo dňa 03. 09. 2012 a 17. 04. 2013, pretože toto vyjadrenie nebolo na výzvu súdu, avšak takéto výzvy sa v spise nenachádzajú. Súd poznamenal, že návrh bol nejasný, nezrozumiteľný a zrejme po výzvach súdu v iných veciach, v ktorých vystupuje navrhovateľ takto učinil sám bez výzvy a podal uvedené vyjadrenia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, žiadajúc odvolací súd, aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že jej schváli splátkový kalendár. Uviedla, že aktuálne nie je vo finančnej situácii a nie je v jej možnostiach a schopnostiach, aby mohla jednorázovo splatiť celú dlžnú čiastku v hotovosti.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhovateľ uviedol, že žiada odvolací súd, aby podané odvolanie odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. d/ OSP. Navrhovateľ podotkol, že dôvody odvolania nemožno subsumovať pod zákonné dôvody v zmysle § 205 ods. 2 OSP, na základe ktorých je možné podať odvolanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a podľa § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP

zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, preto žiada jeho odmietnutie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 221 ods. 2 OSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prejednávanej veci odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok rozsudku súdu prvého stupňa upravujúci povinnosť odporkyne zaplatiť istinu s príslušenstvom vo výške 2.863,37 eura a úrok vo výške 17,70 % ročne z istiny 2.863,37 eura od 22. 12. 2010 do zaplatenia, ako aj úrok vo výške 9 % ročne z istiny 2.863,37 eura od 22. 12. 2010 do zaplatenia v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, tak tento výrok je potrebné zrušiť, a to v časti napadnutej odvolaním, teda v časti lehoty určenej na zaplatenie istiny a príslušenstva. Rovnako je potrebné zrušiť aj druhý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, a to v časti lehoty upravujúcej povinnosť odporkyne nahradiť trovy konania navrhovateľovi, taktiež v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd v danom prípade pristúpil k procesnému postupu v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ v spojení s § 221 ods. 2 OSP. Ďalej odvolací súd poukazuje

na to, že odporkyňa vo svojom písomnom podaní zo dňa 20. 06. 2013 uviedla, že predmetný dlh uznáva v plnej výške a má záujem ho vyrovnať. Zároveň však dodala, že aktuálna finančná situácia jej neumožňuje jednorazové zaplatenie celej dlžnej istiny spolu s príslušenstvom. Vzhľadom k uvedenému žiadala súd o povolenie splátkového kalendára s mesačnou splátkou vo výške 2.000,- Kč, ktorá by bola reálne vykonateľná s ohľadom na aktuálnu situáciu odporkyne. Odvolací súd mal za preukázané, že súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil finančnú situáciu odporkyne, nezisťoval jej majetkové pomery, a nezaoberal sa skutočnosťou, či je v jej možnostiach a schopnostiach dlžnú sumu jednorazovo uhradiť, resp. nevyhodnotil dôvodnosť jej žiadosti o povolenie splátkového kalendára vzhľadom k jej aktuálnym finančným pomerom. Odvolací súd má v tomto smere za preukázané, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci, keď sa v rámci prvostupňového konania nevysporiadal so vzniknutou situáciou a žiadosťou o povolenie splátok. Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude zistiť aktuálne majetkové pomery odporkyne, vrátane jej príjmov a výdavkov. Následne vzhľadom na zistené závery posúdi možnosť povolenia splátok ako aj ich výšku a zročnosť tak, ako mu to vyplýva z ustanovenia § 160 ods. 1 OSP. Okrem iného je odvolaciemu súdu zrejmé aj to, že keď sa súd prvého stupňa nezaoberal finančnou situáciou odporkyne znamená to, že túto skutočnosť nepremietol ani do odôvodnenia svojho rozhodnutia, čím takýto rozsudok nevzbudzuje presvedčenie o správnosti konania súdu prvého stupňa a nepresvedčivosť odôvodnenia rozsudku (§ 157 ods. 2 OSP). To, že sa súd nevysporiadal s majetkovými pomermi odporkyne, ktorých posúdenie je v prejednávanej veci nevyhnutné, a to najmä z dôvodu správneho právneho posúdenia veci ako aj vydania správneho a presvedčivého rozhodnutia, považuje odvolací súd za procesnú vadu, ktorú je potrebné v ďalšom konaní odstrániť. Odôvodnenie rozsudku teda možno považovať za nedostatočné, a to vzhľadom k tomu, že v ňom súd nezohľadnil svoje závery vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré nastali v priebehu konania, a preto je potrebné rozhodnutie v napadnutej časti zrušiť.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu napadnutým odvolaním podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

V ďalšom konaní sa súd prvého stupňa bude riadiť právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP), bude sa zaoberať všetkými vytknutými nedostatkami a svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.